

uitgave 20 - 2022

online

KUNST

magazine

Surrealist met een kleurrijk aureool

Observeren, denken, verbazen en vragen

Glas als ijsbreker

4 Het werk van Koen Vlerick

8 Glas als ijsbreker

14 Surrealist met een kleurrijk aureool

6 Zeven kunstenaars over kanker

30 Observeren, denken, verbazen en vragen

online KUNST magazine

onlinekunst magazine is een initiatief van Artvices. Zij wil kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine, het *onlinekunst*boek en de App *onlinekunstenaars*.

onlinekunst magazine verschijnt vier keer *per jaar*.

Aan dit nummer werkten mee:

Koen Vlerick

Annica Delfos

Hansje Cozijnsen

Jo Willems

Edwim Peters

Roel Elbers

Thea Vos

Marjolein Berger-Vos

Het kunstwerk is van kunstenaar *Gerard Neijenhuis*

INHOUD

4 Het werk van Koen Vlerick

6 Zeven kunstenaars over kanker

8 Glas als ijsbreker

14 Surrealist met een kleurrijk aureool

16 Bevrijding

18 de Veluwe Primitieven

20 kunst in de openbare ruimte

22 Een stad moet je, net als een mens, vragen om te poseren

24 Dagboek van Annica Delfos, Kunstenaar

26 Wat is het duurste kunstwerk ooit

30 Observeren, denken, verbazen en vragen

32 Maffe kunst

33 Wat ons opviel op de sociale media

34 Nieuw bij onlinekunstenaars

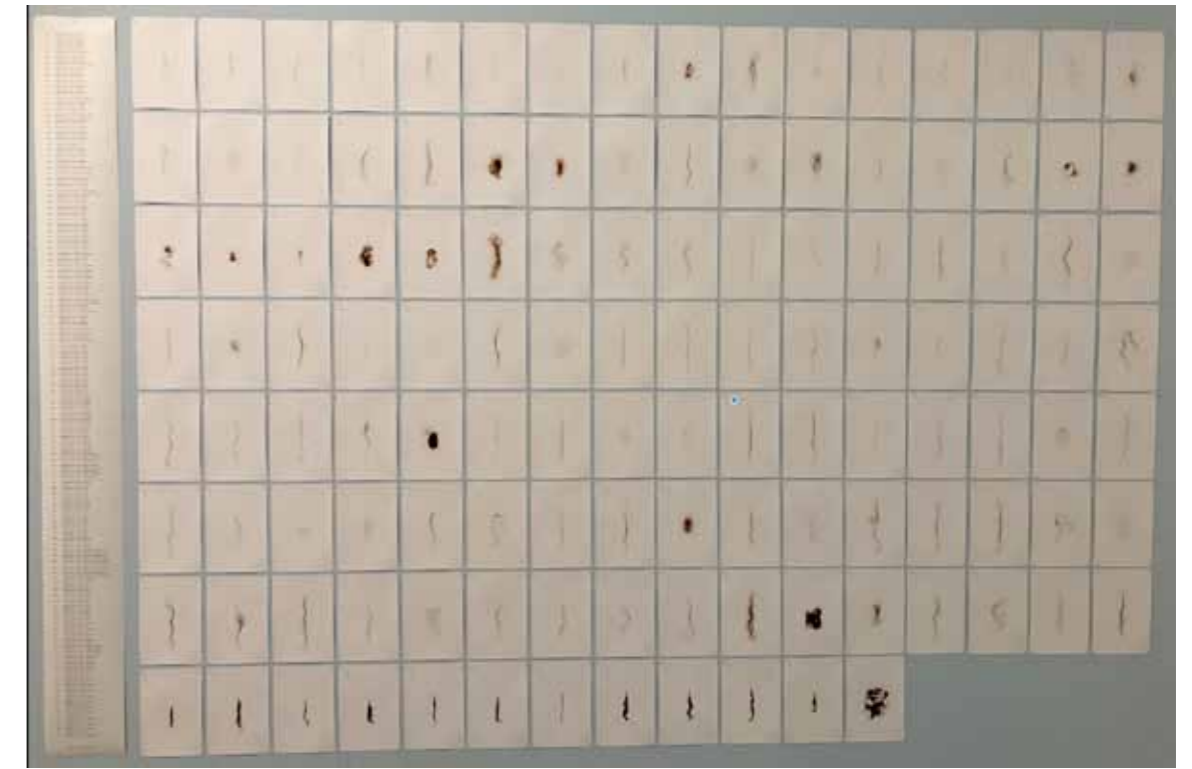

Koen Vlerick

Schilder - Dichter - Beeldend kunstenaar

Sedert enkele jaren houd ik me artistiek voornamelijk bezig met digitale beeldvorming. Ik bewerk afbeeldingen (voornamelijk oude en nieuwe foto's) met een computerprogramma. Vaak verwerk ik ook woorden/zinnen in de prenten.

Meer info: <https://ap.lc/FVg1c>

Zeven kunstenaars over kanker

In galerie Tot Zover in Amsterdam laten zeven kunstenaars werk zien over wat kanker met zijn verwoestende gevolgen met hen gedaan heeft. De kunstenaars hebben of de ziekte zelf gehad of hebben iemand in hun directe omgeving aan verloren nietsontziende ziekte.

Het eerste dat mijn opvalt is de serene sfeer die in de ruimte hangt. Op het eerste oog zien de kunstwerken er luchtig uit. Als je verder kijkt, dringt zich pas de zwaarte aan je op.

Kim Tielemans was tweeëndertig jaar oud toen er bij haar borstkanker werd vastgesteld. Elf dagen lang heeft zij het haarverlies ten gevolge van de chemokuren gefotografeerd, "Een proces waarin je in korte tijd transformeert van 'gezond' persoon naar patiënt." Het resultaat is honderdvierentwintig foto's die keurig gegroepeerd met spelden aan de wand zijn bevestigd.

Wim Herfkens heeft zijn broer verloren aan huidkanker. Zijn broer kon niet praten over zijn ziekte en ontkennde de naderende dood. Wim heeft een levensgroot 'portret' gemaakt van ijzerdraad waarin de weg die de kanker in het lichaam afgelegd heeft: van een plekje op het been, naar uitzaaiingen in de lymfeklieren in de liezen, buikholte en uiteindelijk in de longen. Daarnaast staat een kijkdoos waarin iemand met zijn rug naar het publiek zit, afgesloten van zijn omgeving. Uitgangspunt van dit werk is de clichégedachte: het is reis die je helemaal alleen af moet leggen.

Het werk van Sonja Hillen maakt nog altijd evenveel indruk op mij als toen ik het in mijn galerie mocht exposeren. Zij heeft alleen met zwart en wit gewerkt. Een ziekenhuisbed is opgemaakt met lakens waarop de teksten van de bijsluiters van de chemokuur zijn vastgelegd. Al bordurend probeert Sonja het leven te vertragen. Haar echtgenoot en haar broer kregen beiden kanker. De eerste leeft door, de ander overlijdt. Alle whatsapp-gesprekken die zij met haar broer tijdens zijn ziekbed had, heeft Sonja vastgelegd door deze op wit linnen te borduren met zwarte borduurzijde.

Niels Helmink heeft zes jaar achter elkaar een zelfportret gefotografeerd steeds op dezelfde dag

en op hetzelfde tijdstip. Door de chemokuren tegen zaadbalkanker verloor hij zijn haar. Na drie jaar voelde het alsof hij helemaal was verdwenen, waardoor er geen kleur meer in het portret zit. De jaren erna komt de kleur langzaam terug. Na zes jaar verdwijnt de behoefte om deze jaarlijkse zelfportretten te maken. Maar zoals hij zegt: "De ziekte is uit mijn lichaam verdwenen maar niet uit mijn geest."

Naast deze tentoonstelling zijn er ontwerpen van Nederlandse designers te bewonderen. Ook is er een vaste expositie over het omgaan met de dood en de verschillende rituelen.

Tekst: Irma Frijlink

Glas als ijsbreker

In twee prachtige panden aan de Linge, op steenworp afstand van de bekende glasfabriek van Leerdam, ligt het Nationaal Glasmuseum. Hier kun je een verzameling schertsglazen uit de 16e en 17e eeuw bewonderen, met nog een paar leuke extra's.

(Groepje Antwerpse schertsglazen, Foto Michiel Elsevier Stokmans)

Geschiedenis van het museum

In 1891 werd de glasfabriek in Leerdam officieel opgericht en in 1912 werd P.M. Cochius als directeur aangesteld. Tot die tijd maakte de fabriek degelijk gebruiksglas, maar volgens de bevoegde Cochius konden de glazen nog kunstzinniger zijn en daarom nodigde hij in 1915 de architect K.P.C. de Bazel uit om glaswerk te ontwerpen dat zowel betaalbaar als mooi ontworpen was. In de jaren daarna zijn er veel gerenommeerde kunstenaars aangetrokken om steeds weer nieuwe ontwerpen te maken.

In 1953 werd in het woonhuis van Cochius zijn privécollectie tentoongesteld en daarmee was het eerste glasmuseum in Nederland geopend. In 2009 is het huis ernaast, dat ooit eigendom was van financieel directeur Bunge, gekocht en door middel van loopbruggen zijn deze twee grote panden met elkaar verbonden. Ze zijn gerenoveerd, waarbij zoveel mogelijk de originele details bewaard zijn gebleven. In de loopbruggen staan nu grote etala-

gekasten waar niet alleen een uitgebreide collectie gebruiksglas te zien is, maar ook sier- en kunstglas. In de komende jaren zullen deze een mooie nieuwe plaats krijgen in het museum, daar wordt nu hard aan gewerkt. De fabriek bestaat trouwens ook nog, maar maakt alleen nog wijnglazen.

De tentoonstelling over de fopglazen is samengesteld onder leiding van glasexpert Kitty Lámeris in samenwerking met glasblazer Marc Barreda. De tour, die je van tevoren ook al met een app op je telefoon kunt downloaden, begint met drie introductiealen. Daarin wordt het begrip fopglazen uitgelegd; wat zijn dat nou precies en welke soorten zijn er? Als je dan verder loopt zie je per soort mooie voorbeelden en vind je meer informatie over het gebruik en de geschiedenis. Als laatste zijn er twee zalen ingericht met werk van hedendaagse kunstenaars die hun eigen draai hebben gegeven aan het begrip fopglazen. Hieronder een kleine inleiding.

Soorten fopglazen

Pasglas

Een pasglas (afb. 2 Duits pasglas) is een glas met maatindeling, die door horizontale glasdraden of geschilderde lijnen op gelijke afstand van elkaar

(afb. 2)

wordt weergegeven. Al vanaf de middeleeuwen werden er met deze pasglazen verschillende drinkspelletjes gespeeld. De bekendste is wel dat je, in 1 slok, exact tot de volgende streep moest proberen te drinken. Als dat niet lukte moest je nog een keer tot de volgende lijn, totdat je precies uitkwam. Dat was best moeilijk uit te kienen, dus de kans dat je het steeds weer moest proberen was erg groot, met een zekere mate van dronkenschap tot gevolg.

Hoorns

De hoorn van een dier is het vroegste drinkgerei van de mens, daarom is het niet gek dat deze vorm al vroeg in glas werd nagemaakt. Een glazen hoorn komt al bij de Romeinen voor en later nemen de Germanen in de 7e eeuw deze vorm over. Dan ver-

(afb. 3)

dwijnt de vorm even om in de 16e eeuw weer op te duiken. Hoorns werden vooral gebruikt bij ceremoniële gelegenheden of speciaal gemaakt als cadeau. Bij de gilden waren ze in de middeleeuwen populair, maar ook binnen de vorstenhuizen was de hoorn geliefd. Er werden de mooiste versieringen op aangebracht, zowel door graveren als beschilderen, maar ook door het monteren van bijvoorbeeld zilveren of gouden randen (afb. 3 Hoorn, foto Ferry Herrebrugh). Waarom ze bij de fopglazen horen is omdat het best lastig is om uit een hoorn te drinken. Als je de punt niet op tijd naar onderen of opzij draait kan je zomaar een hoeveelheid drank over je heen krijgen.

Drinkkuyt

De drinkkuyt (afb. 4) is een glas zonder voet, maar die je wel kunt neerzetten op de drinkrand. Daarvoor moet je een vol glas dus eerst leegdrinken,

(afb. 4)

voordat je het glas weer neer kunt zetten. Deze glazen werden vooral voor bijzondere gelegenheden ontworpen, zoals geboorten of bruiloften. Dat is ook te zien aan de prachtige exemplaren met mooie versieringen in het glas en aan de randen. Een speciale vorm van drinkkuyts zijn de windmolenbekers (afb.5, foto Hansje Cozijnsen). Op het glas is een zilveren windmolen gemonteerd waarbij de wieken, en soms ook een nog aanwezige klok, kunnen draaien. Naast de molen is een trapje bevestigd met een gebogen, holle pijp ernaast. Het glas wordt gevuld, waarbij de molen dan op zijn kop staat. De drinker blaast eerst zo hard mogelijk in het pijpje zodat de wieken gaan draaien. Het is de bedoeling het glas leeg te hebben voordat de wieken weer stilstaan.

Simulacra

Een simulacrum-schertsglas is een glas in de vorm van een voorwerp, een dier of een mens (afb. 6).

(afb. 5)

Het lijkt erop alsof het glas alleen is gemaakt vanwege het bijzondere uiterlijk en het vakmanschap, maar al gauw blijkt dat de humor niet ver te zoeken is. Soms komt het drankje uit onverwachte plekken tevoorschijn of maakt het drinken ervan bepaalde geluiden los, tot schaamte van de drin-

(afb. 6)

ker. Het Latijnse simulacrum betekent ook heel toepasselijk (droom)beeld of schijnvertoning.

Trompe l'oeil

Trompe l'oeil komt uit het Frans en betekent gezichtsbedrog. Het lijkt er bijvoorbeeld op dat het glas al vol is geschonken, maar schijn bedriegt. Een bijzondere en kleine groep van deze glazen werd in de 16e eeuw aan het hof van aartsheer Ferdinand II in Hall (Oostenrijk) ontwikkeld. Op de bodem van het glas werd een eivormige bal van glas geplaatst, die beschilderd was met waterdieren. Als het glas werd gevuld met water of witte wijn leek het daardoor of er vissen in het glas zwommen. In Italië werd dit idee overgenomen, maar dan zonder de geschilderde dieren. Daar vond je dus vooral veel blauwe ballen in de bodem van glazen die, afhankelijk van de drinkbeweging van het glas, groter of kleiner lijken (afb. 7, Scherts-glazen uit Venetië, foto Michiel Elsevier Stokmans).

Puzzelglazen

De puzzelglazen zijn misschien wel het meest ingenieus te noemen. Er zijn veel verschillende soorten en maten van te vinden, maar de gemene deler is dat de drinker eerst moet uitvinden hoe hij of zij uit het glas moet drinken. Soms ligt het redelijk voor de hand, doordat er aan de rand kleine gaatjes zijn gemaakt die zijn weggewerkt in een versiering van kleine, gegraveerde, bloemetjes. Op de voet van het glas staat met een klein merkje aangegeven in welk bloemetje geen gaatje zit en dat is dan de veilige plek om je lippen aan het glas te zetten. Maar er zijn ook technische hoog-

(afb. 8)

(afb. 7)

standjes gemaakt, voor zowel de glasblazer als de gebruiker, gebaseerd op hetzelfde principe. Zoals de sifonglazen (afb. 8), waarbij de drank in een sifon in het midden van het glas zit. De kunst is om uit te vinden hoe je daarbij kan komen. Als je uiteindelijk doorhebt dat er kleine tuitjes aan het glas zijn bevestigd, blijkt dat sommigen daarvan ook dicht zijn gemaakt. Of dat je er wel uit kan drinken, maar dat de drank dan blijft komen en je wordt gedwongen het hele glas in één keer leeg te drinken. Dit ontwerp werd ook wel gebruikt in grotere tafelmstukken, ook wel tafelfontein genoemd. Kunst, amusement en wetenschap komen hier bij elkaar.

Klinkende glazen

Klinkende glazen zijn er in verschillende vormen, waarbij het geluid een belangrijke rol speelt. De kuttrolf en de gloglo maken door hun vorm het geluid van uitschenken uitvergroot na en met de gloglo is zelfs muziek te maken. De kuttrolf (afb. 9) is een karaf met een bijzondere hals of buik, die uit een stelsel van buizen bestaat die om elkaar heen zijn gedraaid. Vaak heb je voor deze karaf ook geen dop nodig, want het vocht kan er alleen druppelsgewijs uit als je hem helemaal rechtop houdt of heel schuin. De gloglo berust op hetzelfde principe, maar dan in de vorm van een glas. Als iedereen tegelijk zijn glas aan de mond zette, hoorde je zoveel verschillende geluiden dat er - volgens de memoires van een gebruiker Carlo Goldoni (1707-1793) - "een nieuw en grandioos concert" ontstond.

Rinkelbekers hebben losse ringen aan het glas die

(afb. 9)

steeds een ander geluid maken afhankelijk van de hoeveelheid drank die erin zit. Deze glazen zijn ontwikkeld op basis van het groene woudglas uit Duitssprekende landen in de 15e en 16e eeuw. Het

woudglas is vaak dikker dan het glas uit Venetië en ook de ontwerpen zijn vaak wat steviger en robuuster. De groene kleur werd verkregen door het gebruik van potas, dat is een alkali-bestanddeel afkomstig uit asresten van gebrand hout en loof. *Ijsbreker in 2022*

Onder de titel *Ijsbreker 2022* zijn twee bijzondere onderdelen toegevoegd aan deze tentoonstelling. De eerste is de *Fopglazen Experience*, waarin glasblazer Marc Barreda heeft geprobeerd om een aantal fopglazen na te maken. Dat was niet altijd gemakkelijk, maar leverde veel kennis op die het begrip van de fopglazen, hoe ze te maken en hoe eruit te drinken, heeft vergroot. In een aantal filmpjes kan je het proces van het namaken bekijken en natuurlijk het eindproduct. Het leukste is dat je zelf ook kan proberen om uit zo'n nageemaakt fopglas te drinken. Op de website kan je een tijd reserveren en voor een klein bedrag kan je met een groepje in de tuin van het museum de fopglazen testen.

Daarnaast zijn er een aantal hedendaagse kunstenaars uitgenodigd om hun eigen draai te geven aan het begrip fopglazen. Bas Kosters, Manon van Hoeckel, Shaakira Jassat, Wieki Somers en Jólán van der Wiel zijn de kunstenaars die zich hebben laten inspireren door deze tentoonstelling. Van vierkante glazen die aan elkaar zijn bevestigd, tot gekleurde neuzen en voeten of een hedendaagse tafelfontein, de mogelijkheden zijn eindeloos. Het is leuk om te zien wat zij ervan hebben gemaakt. De serie die mij het meeste aansprak was van Shaakira Jassat (afb. 10) (foto's van het werk van

Jassat zijn van Studio Sway). Deze jonge Zuid-Afrikaanse kunstenaar heeft in samenwerking met glasblazer Barreda twee series gemaakt. Zij maakte de tekeningen en samen werkten ze in de glasblazerij. Er is veel uitgeprobeerd, schetsen zijn telkens aangepast en dan werd weer opnieuw begonnen.

De ene serie is geïnspireerd door het schilderij *Vrolijk Gezelschap in de Buitenlucht* van Gesina ter Borg. Hier houdt een man de voet van een glas tussen zijn lippen en schenkt de wijn uit het glas in de mond van een vrouw. Dit schilderij in combinatie met haar eigen ervaring van de 1,5 meter samenleving gedurende corona, inspireerde Jassat tot het maken van het glas *One and a half* (afb.11). Uit dit glas kan je niet in je eentje drinken, je hebt iemand anders nodig die het ook moet vasthouden. Dat is een mooi beeld van onze wederzijdse afhankelijkheid in het leven.

De tweede serie komt voort uit het insectenleven, en dan vooral de rupsen. Het lichaam van de rups bestaat uit losse segmenten (afb. 12) en een rups beweegt zich voort door met zijn ingewanden deze losse segmenten vooruit te duwen. Ook kunnen rupsen op elkaar kruipen en zo, als een groter geheel en perfect synchroon, zich sneller voortbewegen. Ook hier komt het thema wederzijdse afhankelijkheid en samenwerking terug. Maar wat me in deze serie vooral aansprak was dat je, juist door het gebruik van glas, zo mooi kan uitdrukken hoe kwetsbaar zo'n insect eigenlijk is. In helder glas met hier en daar groene accenten zie je de segmenten van die kleine lijf-

(afb. 10)

(afb. 11)

jes sterk vergroot voor je, waarbij de ingenieuze bouw opvalt. Het is verbijsterend je te realiseren hoe deze kleine dieren zich in deze wereld kunnen handhaven.

Tenslotte

Vooraf kon ik me niet goed voorstellen wat er nou zo leuk is aan fopglazen. Ik bedoel: wat is er nou zo grappig aan om iemand anders een plens wijn of bier over zich heen te zien krijgen? En eerlijk gezegd heb ik dat idee nog steeds. Maar toch vond ik deze tentoonstelling de moeite waard. Het is leuk om op deze manier een stuk geschiedenis mee te krijgen dat verder gaat dan alleen het glaswerk. Het zegt ook iets over de maatschappij van toen, het sociale leven, hoe mensen met elkaar omgingen in een ontspannen sfeer

en zich met elkaar konden verbazen over wat de mens vermag in zijn of haar creativiteit. Wat me emotioneel echt raakte was de laatste tafel van Shaakira Jassat en die ontroering alleen al was de moeite waard.

Tekst: *Hansje Cozijnsen*
30 september 2022

Foto's waar geen naam bij staan zijn van *Pieter van den Boogert*.

Met dank aan het Glasmuseum Leerdam voor het beschikbaar stellen van het beeldmateriaal.

(afb. 12)

Jo Willems

Surrealist met een kleurrijk aureool

In 1954 geboren in het dorpje Langenboom in Noord-Brabant. Op 16 jarige leeftijd ging hij naar de schilders school in Boxtel waar hij zijn interesse ontdekte voor kleur en het tekenen en schilderen, in zijn vrije tijd begon hij met het maken van schilderwerkjes met afbeeldingen die bij hem opkwamen.

Eerste expositie

In 1980 werd hij gevraagd voor een expositie in zijn geboorteplaats, er was veel belangstelling en de reacties positief. Om zijn technische kennis te verbreden ging hij eerst naar de vrije academie om daarna te worden toegelaten op de kunstacademie in Arnhem, op grond van kunnen en motivatie. Toch is hij autodidact te noemen, want na 2 jaar besloot hij namelijk te stoppen met de opleiding. Hij kreeg het gevoel dat men hem wilde abstraheren. Hij had namelijk al een eigen stijl ontwikkeld en daar wilde hij ook bij blijven, geïnspireerd door o.a. Dali, Magritte, Willink en Delvaux.

Kleuren en diepte

De eerste jaren gebruikte hij als materiaal vooral inkt en gouache wat hij aanbracht op panelen, later stapte hij over op het gebruik van olieverf op

doek. In het begin werden de kleuren rechtstreeks uit een tube geperst wat voor hem niet altijd het gewenste resultaat opleverde, het is daarom dat hij overging naar het zelf mengen van kleuren, uitgaande van de 3 zuiverste primaire en wit (zwart is voor hem verboden). Door middel van het gebruik van heldere kleuren en spelen met perspectief wilde hij in zijn werken zoveel mogelijk diepte creëren.

Verhaal

Wanneer hij aan een schilderij begint, is er meestal in zijn gedachte een verhaal. Maar gaandeweg worden er nog dingen toegevoegd of aangepast tot hij tevreden is, hij houdt er van om beelden te scheppen die eigenlijk niet bestaan maar ergens toch een bepaalde herkenning geven. Geen zwaar beladen scènes, geen diepgaande boodschappen, maar toch vaak iets herkenbaars waardoor de beschouwer geraakt kan worden. Hij werkt altijd maar aan één schilderij, het is pas af als het naar zijn idee goed is. Op exposities hoort hij vaak over zijn helder kleurgebruik en dat deze een positief effect hebben op de mensen en dat deze hun eigen interpretatie hebben bij 'n schilderij op basis van hun eigen persoonlijkheid en/of ervaring. De titel lijkt een goede sleutel.

Bevrijding

*Met zachte kracht
dwars door alle lagen heen
bevrijd ik mij van de gedachten
die slechts illusies lieten zien*

*Ik word gedragen
door het volle leven
vanuit vertrouwen
volg ik mijn unieke pad*

*Ik BEN vrij mens
voel vleugels om mij heen
krachtige kwetsbaarheid
van mijn bestaan*

*Bevrijding van binnenuit
zonder voorwaarden
een oprechte stap
het onbekende leven in*

Marjolein Berger-Vos
5 mei 2022

Edwim Peters
EDWIM PETERS

de Veluwse Primitieven

"Waar mijn vroegste houtsneden, eind jaren negentig slechts als illustratie dienden (flyers, posters) en inspiratie voor korte theatervoorstellingen, raakte mijn grafisch werk na verloop van tijd steeds meer los van mijn theaterwerk.

Geïnspireerd door de Japanse prentkunst met taferelen van Japanse schoonheden en acteursportretten, heb ik – zeer vrijelijk! – in de geest hiervan karikaturale portretten gesneden die mijn theaterscripts zouden kunnen bevolken.

Het zijn afbeeldingen met een kenmerkende stijl. We zien portretten van fictieve personages, De figuren zijn plat uitgesneden, zonder enige diepten en schaduwwerking en staan voor lege, ondiepe achtergronden. Stijlaspecten die deze prenten gemeen hebben met de portretten van acteurs en courtesanes van Japanse houtsneden. Door de typische sfeer die deze zwart-wit afbeeldingen oproepen, in combinatie met de primitieve ontwerp- en tekenstijl, bedacht ik de verzamelnaam "de Veluwse Primitieven".

Ingegeven door mijn directe omgeving in Arnhem-Noord (de plekken uit mijn jeugd) begon ik houtsneden te maken met vertrouwde stadsbeelden: het huis waar ik ben opgegroeid in de hooggelegen wijk Alteveer, de trolleylijnen van lijn 3, de Apeldoornsebrug.

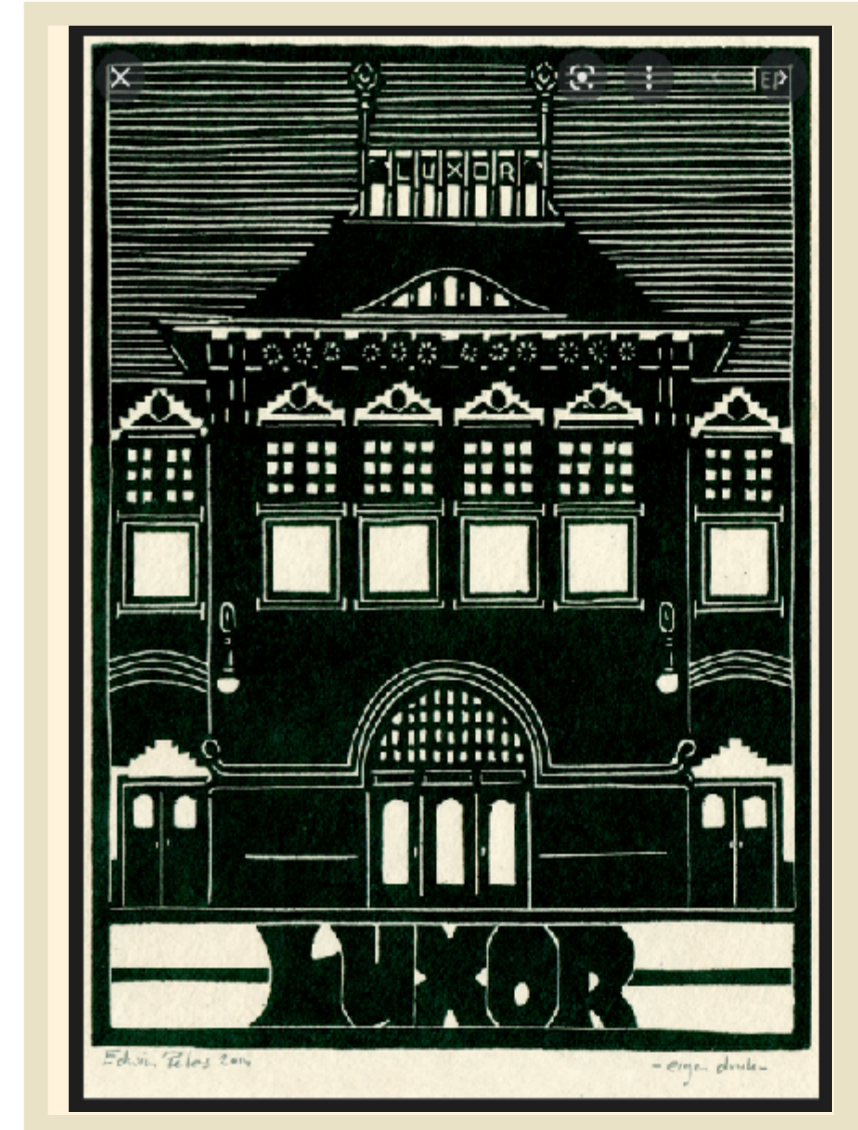
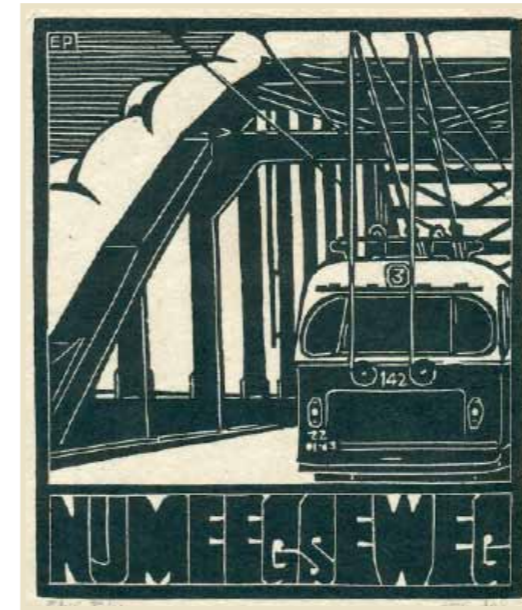
En zo verder de bult af: stadinwaarts. De Jansingels, de Looierstraat, de John Frostbrug, de Eusebiustoren, de Brusselse woningen van het Spijkerkwartier, Sint Marten, de Rijnkade, enz...

En nog verder van huis; het land in. Eindhoven, Amsterdam, Franeker, Lochem, Castricum... Een aantal van deze houtsneden is gemaakt in particuliere opdracht. Over het algemeen zijn dit "portretten" van woningen op verzoek van de bewoners/eigenaars.

Vanaf 2010 ontstond er een andere toepassing voor mijn grafische werk door de samenwerking met het T-shirt merk Okimono Arnhem. Een lange reeks shirts, bedrukt met bestaande en in opdracht gesneden houtsneden zag het daglicht. De ontwerpen maakten deel uit van een Arnhem-lijn, een Eindhoven-lijn, een Berlijn- en een Düsseldorf-lijn.

Tot slot. Sinds 2012 ontwerpt atelier Edwim Peters ook houtsneden voor diverse culturele prijzen. De Heuvelinkprijs (een tweejaarlijkse Arnhemse architectuurprijs voor de beste nieuwbouw) en de Prodesseprijs (de prijs van het Arnhems Historisch Genootschap Prodesse Conamur

Tekst: Edwim Peters

Bergen en dalen

Voor de nieuwe rotonde op de driesprong bij de entree van Groesbeek is een bijzonder kunstwerk ontworpen door de Nederlandse kunstenaars Blok&Lugthart. De grote sculptuur met de titel Bergen en Dalen staat centraal op de rotonde en wordt gevormd door de contourlijn van een grote ijsbeer die in de open ruimte lijkt getekend. In de 4 poten(peilers) zijn de namen gegraveerd van de 3 gemeenten die samen de nieuwe gemeente Berg en Dal vormen. Over de lijn loopt een jong kind omhoog alsof zij een kronkelig pad bewandelt over heuvels en dalen en zo de namen van de drie (voormalige) gemeenten Millingen a/d Rijn, Ubbergen en Groesbeek verbindt.

De grote Ijsbeer verwijst naar het ontstaan van het landschap in de voorlaatste ijstijd. Tevens refereert de sculptuur naar de Canadese begraafplaats langs de Zeven-heuvelenweg waar de Polar Bear de mascotte is van de 49th Brits/Canadese divisie.

In dit gebied waar bergen en dalen elkaar afwisselen en op deze plek waar jaarlijks vele duizenden wandelaars passeren vormt het kunstwerk Bergen en Dalen een poëtische verbeelding van het ontstaan van de nieuwe – en dynamische gemeente Berg en Dal en het bijzondere landschap waarin het is gelegen.

Opdrachtgever: gemeente Berg en Dal

DRAAIEND HUIS

Het Draaiend Huis is een icoon voor de noordelijke entree van Tilburg. Het huis legt een link tussen de verbroken lintbebouwing met de komst van deze rotonde in de jaren '50. Het huis verwijst naar Tilburg als kermisstad en draait een rondje in 1 uur.

Het huis is 5 meter breed, 8,5 meter diep en 10 meter hoog. In 2008 werd het Draaiend Huis geïnstalleerd en in gebruik genomen. Bij filevorming is het dus mogelijk om in de auto door een huis te worden ingehaald. Overigens kwam het werk moeizaam tot stand, het duurde mede vanwege de complexiteit maar ook vanwege diverse bezwaarschriften bijna 10 jaar.

Opdrachtgever: gemeente Tilburg

Een stad moet je, net als een mens, vragen om te poseren

Marcel de Jong is van kindsbeen af al bezig met tekenen en schilderen.

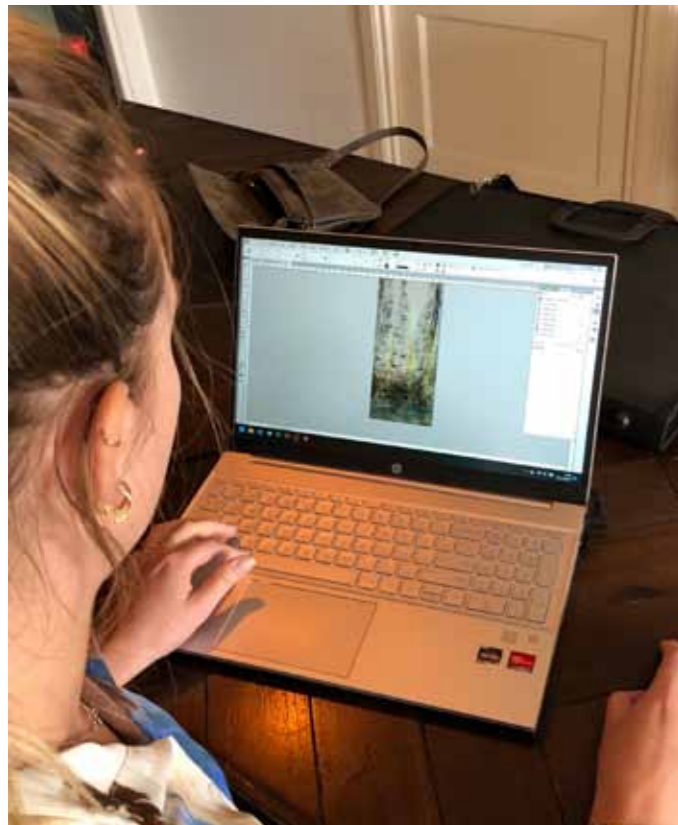
Hij heeft aan de vrije kunstacademie Amsterdam gestudeerd en heeft ook op het grafisch lyceum gezeten. Hij exposeert regelmatig in zijn woonplaats Hoorn, Enkhuizen en Heiloo.

In zijn schilderkunst laat hij zich vooral inspireren door de oude meesters van de Haagse school, zoals Jacob en Mathijs Maris en Hendrik Willem Mesdag. Zijn stadsgezichten laten vaak een combinatie van oude en moderne onderwerpen en composities zien, waar een oude maar nog springlevende stad als Hoorn of Amsterdam zich uitstekend voor leent. Ook in zijn zeer realistische maar esthetische portretten laat hij mensen op een klassieke manier poseren maar vermengt dat met moderne en alledaagse elementen.

Ook als illustrator is Marcel de Jong zeer actief. De onderwerpen voor zijn pentekeningen zijn cartoonesk grappig en zeer fantasierijk maar laten soms ook letterlijk inktzwarte beelden zien. Hij maakt ook digitale tekeningen die kunnen worden gebruikt als illustratie bij websites.

Marcel heeft een grote interesse in de werking van de hersenen. Onderwerpen als schizofrenie, angst en depressie worden vaak gebruikt in zijn tekeningen.

Illustrator van loeloecreations.nl
aan het werk

Dagboek van Annica Delfos, Kunstenaar

18 februari 2022

Hard aan het werk voor de expositie in juni. Omdat mijn studio klein is, heb ik de schilderijen die af zijn, opgehangen in de woonkamer, het lijkt een salon-ophanging. Het is wel de veiligste plek om schilderijen te bewaren.

12 maart 2022

Dagenlang aan het googelen, ik zocht naar een verzekeringsmaatschappij voor het transport en de expositie in Zweden. Het bedrijf dat ik kende is gestopt en ik heb geen andere betaalbare Nederlandse maatschappij kunnen vinden. Uiteindelijk vond ik een(!) Zweedse met een redelijke prijs en goede voorwaarden.

14 maart 2022

Ik ben heel blij met (fotograaf) Peter v.d. Plaat's perfecte foto's van mijn werk. Nu kan ik met behulp van loeloecreations.nl mooie kunstkaarten laten maken en drukken. Dat is leuk ook voor de expositie in Zweden.

16 maart 2022

Mijn studio voelt als een fitness ruimte, één van de schilderijen waar ik nu aan werk, is 190x50cm. Dat betekent: trap op, trap af, achteruit stappen, kijken, te weinig licht, trap op, schilderen, trap af, schilderen, trap op enz enz.

18 maart 2022

Vandaag heb ik een maquette van de galerie gemaakt en ingericht met op schaal gemaakte "schilderijen".

Salon-ophanging

Uiteindelijk heb ik 18 schilderijen uitgekozen die het verhaal "In Het Spoor Van Het Verlangen" vertellen. De grote bos-schilderijen zijn mijn startpunt, als je de deur van de galerie open doet zie je ze op de muur er tegenover. Ik ben benieuwd, of het in het echt zo wordt zoals ik het nu voor mij zie.

23 april 2022

Altijd spannend, 18 schilderijen op transport.

4 mei 2022

Ik wil pr foto's mailen naar de galerie, maar ik kan niet kiezen tussen het dennen bos en het geel gouden gras schilderij. Misschien allebei?

5 mei 2022

Transport ging goed. Aangekomen bij de galerie voel ik mij meteen minder zenuwachtig. De eigenaren zijn lieve, vriendelijke mensen. Het is lang geleden dat ik heb geëxposeerd, en nog langer geleden dat ik in mijn thuisland heb geëxposeerd. Een grote, mooie ruimte helemaal voor mijn werk, wat een heerlijk gevoel. Ik pak mijn maquette en aantekeningen en met hulp van mijn man hang ik de werken op. Ieder schilderij op zijn plek. Het is zoals ik had gehoopt, met de stenen muren, alles prachtig verlicht. Mijn schilderijen voelen zich helemaal thuis. Geweldig, ik ben zo blij. Nu een paar foto's maken en de deur goed op slot. De opening is op 4 juni.

www.annicadelfos.art
[instagram](#); [annicadelfosontrack](#)

Rör Mig (Raak Mij Aan) Olieverf

Wat is het duurste kunstwerk ooit

In 2017 betaalde een onbekende koper een torenhoge prijs voor een 500 jaar oud schilderij. Maar kunstkeners zijn het er nog steeds niet over eens welke schilder het werk creëerde.

Het schilderij Salvator Mundi (Verlosser van de wereld) is het duurste – en misschien wel het meest omstreden – kunstwerk ooit.

Het werk werd in november 2017 voor 450 miljoen dollar (ongeveer hetzelfde in euro) verkocht door het veilinghuis Christie's in New York.

De koper bleef anoniem, maar slechts een paar maanden later schreven meerdere Amerikaanse media dat de nieuwe eigenaar de Saoedi-Arabisch kroonprins Mohammed bin Salman was. De prins zou het via een tussenpersoon hebben bemachtigd.

Volgens politiek analisten probeert Saoedi-Arabië zichzelf op de kaart te zetten als kunstland, en daarmee zou de koop politiek zijn.

In lijn hiermee ging in 2017 het gerucht dat Salvator Mundi in een nieuw kunstmuseum in de naburige Verenigde Arabische Emiraten zou worden tentoongesteld – een land waar de Saoedische kroonprins graag goede banden mee wil hebben. Maar die tentoonstelling kwam er helemaal niet, en nu is onbekend waar Salvator Mundi zich bevindt.

Herkomst van Salvator Mundi is twijfelachtig
Salvator Mundi zou rond 1500 zijn geschilderd door Leonardo da Vinci, en tot de herontdekking in 2005 dacht men dat het werk vernietigd was.

In eerste instantie werd vermoed dat het werk een kopie van Leonardo's originele Salvator Mundi

was. Experts oordeelden dat het werk door een leerling van de meester was geschilderd.

Tijdens de restauratie in 2006 kwamen meerdere technieken tevoorschijn die bij Leonardo hoorden. Daarom werd het werk toch aan hem toegeschreven.

Salvator Mundi
Is het duurste kunstwerk ooit, Salvator Mundi, een werk van Leonardo da Vinci? Daar zijn kunsthistorici het nog steeds niet over eens.

Nog steeds twijfelen veel kunstkeners aan de herkomst van het schilderij, en Salvator Mundi zorgt nog steeds voor veel discussie in de kunstwereld.

Volgens de Amerikaanse kunsthistoricus Robert B. Simon werd de originele Salvator Mundi meer dan 30 keer gekopieerd door Leonardo's leerlingen.

Schilderijen brachten miljoenen op
Leonardo da Vinci's doek Salvator Mundi bracht in 2017 ruim 450 miljoen euro op – en daarmee werd het het duurste kunstwerk ooit. Op de lijst van duurste kunstwerken staan nog meer schilderijen van de allerberoemdste kunstenaars.

Bron: *Historia*

Interchange
Willem de Kooning
Verkoopjaar: 2015.
Circa 370 miljoen euro.

De kaartspelers
Paul Cézanne
Verkoopjaar: 2011
Circa 310 miljoen euro.

Wanneer ga je trouwen?
Kunstenaar: Paul Gauguin
Verkoopjaar: 2014.
Circa 240 miljoen euro.

Er zal zo straks wel regen komen
maar niemand die het echt wil geloven

de lucht heeft kleur en soort van sfeer
die slecht in woorden valt te vangen

een gure wind is opgestoken
het wolkendek is bijna afgesloten

het laatste straaltje zon
zal zo dadelijk verdwijnen

en daarna zal de regen komen

tot die tijd zal ik blijven hopen
dat de regen nooit zal komen

©www.Alexanderen.nl

De regen is nu toch gekomen
veel eerder dan we kunnen geloven

druppels vallen onverschillig neer
koud en zonder mededogen

de wind is tot een storm aangezwollen
piepend gierend door het donker

de zon is helemaal verdwenen
ze zal voorlopig niet gaan schijnen

de regen zal nog blijven stromen

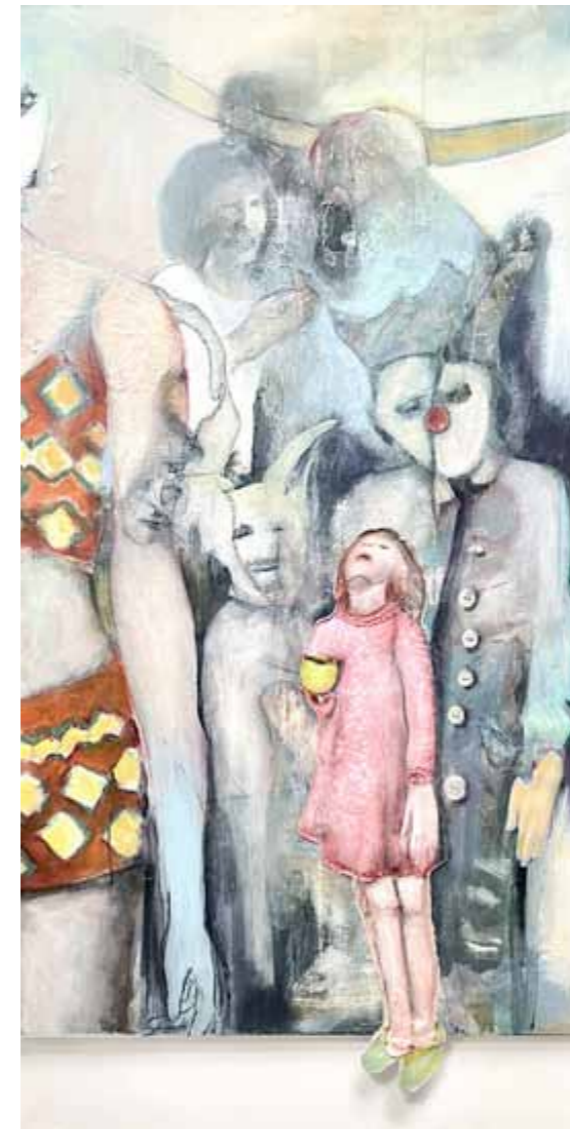
totdat ik helemaal doorweekt
een plek vind om weer op te drogen

©www.Alexanderen.nl

Thea Vos

observeren, denken, verbazen en vragen

Om mijn eigen wereld scheppen om de chaos te kunnen hanteren zoek ik door middel van vorm, beeld en kleur naar een beheersbare ervaring. Ik schakeer en componeer zodat het emotionele landschap getransformeerd wordt naar geconcretiseerde werkelijkheid.

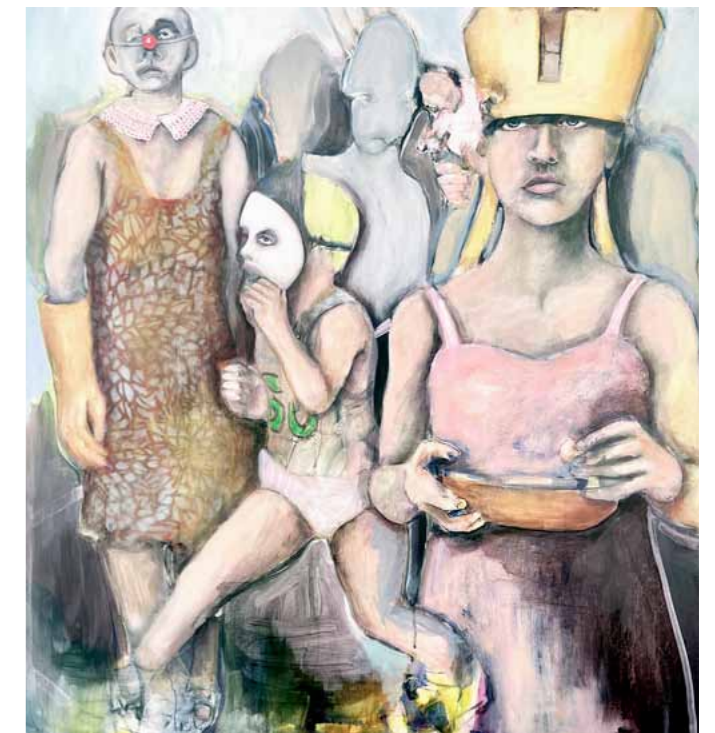
Zoekend naar evenwicht, plakken, weghalen, overschilderen totdat er voldoende harmonie op het doek aanwezig is om de chaos enigszins te temmen, hierbij gebruik ik bestaande symbolen en maak vormen die ik een

Om mijn eigen wereld scheppen om de chaos te kunnen hanteren zoek ik door middel van vorm, beeld en kleur naar een beheersbare ervaring. Ik schakeer en componeer zodat het emotionele landschap getransformeerd wordt naar geconcretiseerde werkelijkheid.

Zoekend naar evenwicht, plakken, weghalen, overschilderen totdat er voldoende harmonie op het doek aanwezig is om de chaos enigszins te temmen, hierbij gebruik ik bestaande symbolen en maak vormen die ik een symbolieke waarde toeken als bijvoorbeeld: kruis - relatie/verbinding, huis - geborgenheid, schaal- ontvangend.

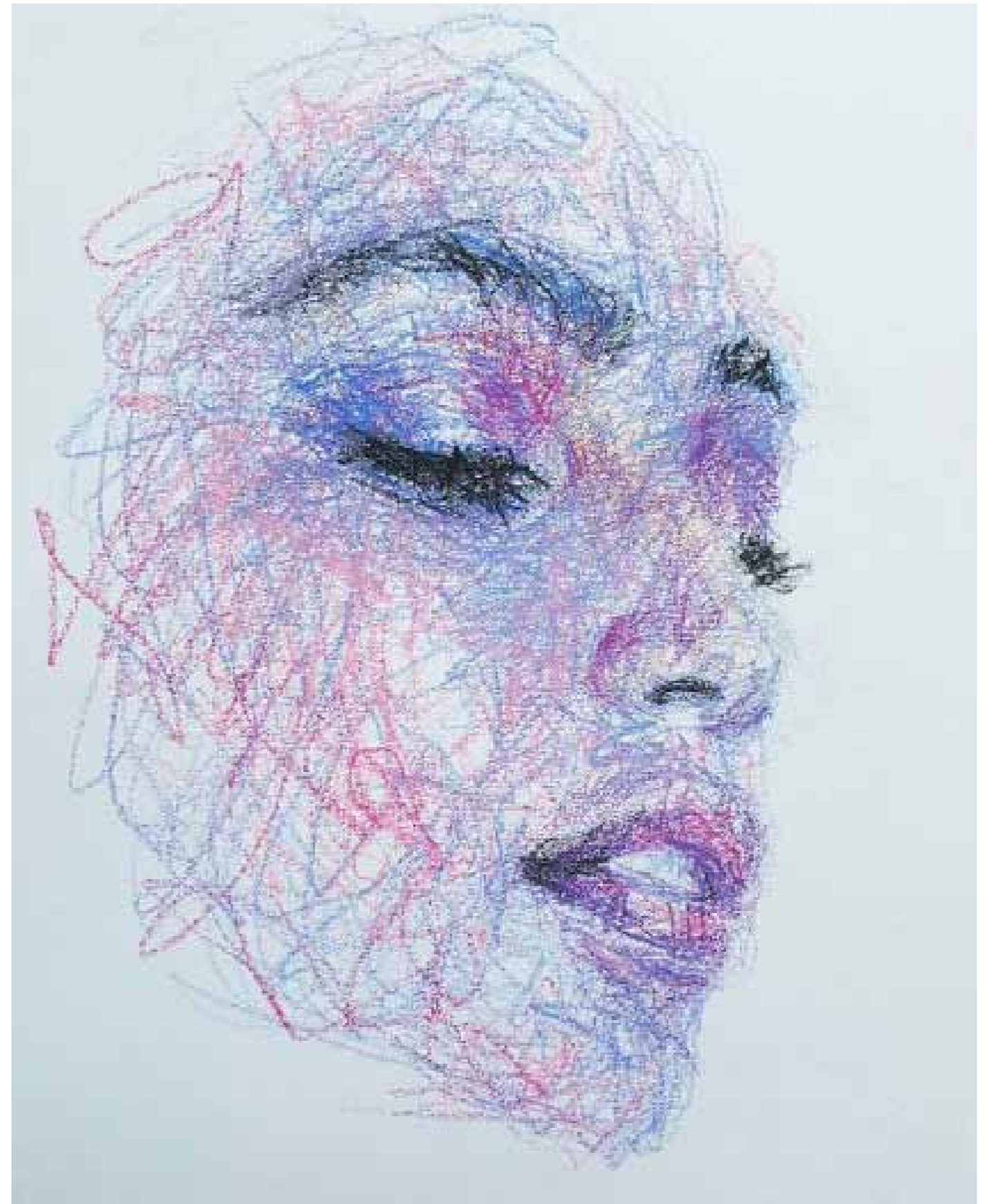

Orde scheppen, controle krijgen naar een beheersbare ervaring en weer loslaten op een moment van verstilling is misschien wel mijn doel.

Seyo Cizmic, maakt dit soort absurde kunst

Wat ons opviel deze week op de sociale media

Liz Y Ahmet is een Engelse kunstenares, ze creëert portretten door middel van honderden lijnen

Nieuw bij www.onlinekunstenars.nl

Marinel Vieleers

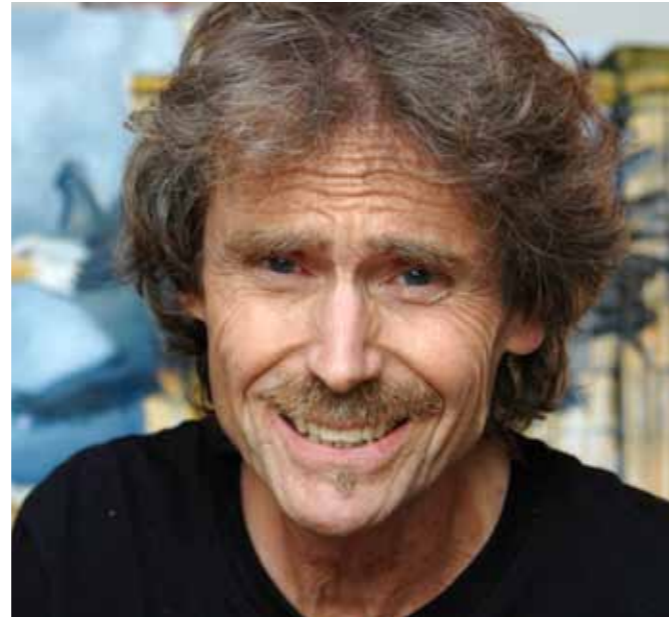

Marinel Vieleers (1944) is begonnen als beeldend kunstenaar in brons en later in gemengde materialen. Haar schilderijen zijn daar altijd een aanvulling op geweest.

Marinel is gefascineerd door de schoonheid van het imperfecte. Dat verwerkt ze ook in haar schilderijen.

De gelaagdheid van ouderdom, het verval. De imperfectie die ontstaat door toevallige omstandigheden maakt een huis, een muur, een schutting, hout of steen boeiend. Het is doorleefd en het toont een stukje van zijn geschiedenis. Dit past ze vooral toe in haar abstracte werk.

Ben Helmink

Geboren in Brummen, Gelderland. Opleidingen: Pedagogische Academie, Rietveld Academie, Hogeschool Holland - Kunst Cultuur en Educatie in het Amsterdamse Onderwijs werkzaam geweest. In 2006 naar Portugal vertrokken om daar full-time te gaan schilderen en workshops te gaan verzorgen. In Faro deelnemer van de kunstenaarsgroep Peace and Art Society

Rino van Voorbergen

Rino is zijn hele leven al geïnteresseerd in beelden. Als klein kind maakte hij al beeldjes van plasticine en klei. De basis voor zijn kunstzinnige vorming ligt in een kunstschool in het Duitse Ottersberg, maar hij beschouwt zich eigenlijk als autodidact. Jarenlang heeft Rino (part time) een pottenbakkerij geleid voor mensen met een geestelijke beperking. ("Scorlewald") in Schoorl NH. Hier ontwierp hij ook het servicegoed, en maakte de mallen van de producten die gegoten moesten worden. Daarnaast maakte hij beelden in Keramiek. Na een aantal beelden te hebben verkocht, kon hij beelden in brons laten gieten. Rino maakt hoofdzakelijk nog bronzen beelden, omdat het onbeperkte mogelijkheden biedt. Rino heeft nu ruim 30 jaar ervaring als professioneel kunstenaar, en zoekt nog steeds naar nieuwe manieren om zich uit te drukken.

Jan Neggers

Na mijn huwelijk een restaurant opgestart "Bij Jan de volksschilder" in Keerbergen. Daar schilderde/tekende ik intensief en verkocht ook mijn werk. Ik had het ambacht geleerd in workshops, cursussen en een drietal jaar academie. Na vele individuele tentoonstellingen in De Panne terechtgekomen waar ik een serie van 30 werken heb gemaakt van deze gemeente. Deze zijn ook tentoongesteld in de plaatselijke tentoonstellingsruimte met veel succes. Ondertussen had ik me ook eigen gemaakt in de kunst van het Karikatuur tekenen. Menige feesten en markten heb ik opgeluisterd met deze discipline.

ARTVICES
adviesbureau vormgeving

Artvices, adviesbureau vormgeving
telefoon | 06 45 23 63 61
email | roel_elbers@hotmail.com

vormgeving en realisatie van grafische uitingen

**KUNST
KAMER**
Franeke

**Loop niet van Kunst en Cultuur weg
maar loop er naar toe . . .**

. . . Beleef de doorlopende sfeer van hedendaagse Kunst en Cultuur, maar dan in een 'huiselijke setting' waar gezelligheid en gastvrijheid vooral voorop staan.

. . . Een proeverij van kwalitatief hoogstaande Kunst in 2D, 3D, kaarten, boekjes, draagbare objecten en design.

. . . Wij nemen u mee in de wereld van Kunst en Cultuur en adviseren particulieren en bedrijven.